

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku J. P.

przy uczestnictwie J. S., M. S. i P. S.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2010 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 12 listopada 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd

Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik wnioskodawcy J. P. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 12 listopada 2009 r. zarzucił naruszenie art. 233 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., podnosząc, że zachodzi potrzeba wykładni art. 233 k.p.c. W ocenie Sądu Najwyższego powołana przesłanka nie została wykazana.

Zawarte w art. 398³ § 1 pkt 2 uprawnienie do oparcia skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy podlega ograniczeniu przewidzianym w art. 398¹³ § 2 oraz art. 398³ § 3 k.p.c. Zgodnie z tym ostatnim przepisem, podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Skarga taka, jako niedopuszczalna, podlega odrzuceniu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76). Przepis art. 233 k.p.c. dotyczy bezpośrednio oceny dowodów i w związku z tym zarzut jego naruszenia uchyla się spod rozważań Sądu Najwyższego. W konsekwencji również ewentualna potrzeba jego wykładni nie może uzasadniać przyjęcia skargi do rozpoznania. Zgodnie bowiem z art. 398¹³ § 1 k.p.c. *in principio*, Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.